

Abstrakt

Práce se věnuje transparentnosti v parlamentní architektuře v Německu v období od založení Spolkové republiky v roce 1949 až po současnost. Jejím cílem je sledování snah o distancování se od nacistické minulosti v leitmotivu parlamentní architektury a v návaznosti práce zkoumá jak se koncept transparentnosti projevoval a jak se vztahoval k myšlence fungování německé demokracie. Sledování je zkoumáno na základě kvalitativní obsahové analýzy dostupného textového materiálu. Práce je členěná do kapitol chronologicky seřazených dle styčných bodů hlavních staveb tří parlamentů v poválečném období a následně zkoumá parlamenty na lokální úrovni. Na základě předloženého sledování dochází k závěru, že došlo k vytvoření nového architektonického stylu vládní architektury, který vytváří zlom s nacistickou architekturou a je charakteristický vytvořením spojení mezi vlastností stavebního materiálu skla a charakterem fungování demokracie. Tento koncept nachází svůj počátek bezprostředně po druhé světové válce a navzdory jiným důležitým událostem, které potkaly německou historii, v architektuře přetrval, jelikož stále reflektuje charakter německé demokracie.